

czas WISŁY

OFICJALNY MAGAZYN PIĘKARSKIEJ
WISŁY PŁOCK.

EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

nakład: 1.500 szt.

#168

Czas Wisły drukuje

mediakolor.

NIEDZIELA 17/07 15:00
STADION IM. KAZIMIERZA GÓRSKIEGO W PŁOCKU

Lechia Net

#SpisTreści

04 AUTOBUSY NA... WODÓR

06 MUSIMY SZUKAĆ POTENCJAŁU

08 O RYWALU: LECHIA GDAŃSK

14 DWIE DRUŻYNY W CLJ!

16 GOTOWI!

17 NOWE TWARZE

18 PETARDĄ RASAIA

Tekst:

Arkadiusz Stelmach, Marta Hućko

Korekta:

Mateusz Lenkiewicz

Koordynacja:

Michał Łada

Opracowanie graficzne i przygotowanie do druku:

Mateusz Ludwiczak

Wisła Płock S.A.

2022

Czekamy na Wasze pomysły dotyczące oficjalnego magazynu piłkarskiej Wisły Płock - Czas Wisły.
Swoje sugestie wysyłajcie na adres mailowy: biuropreasowe@wisla-plock.pl

MUSIMY SZUKAĆ POTENCJAŁU

Podczas obozu przygotowawczego w Gniewinie przeprowadziliśmy na naszym kanale YouTube rozmowę na żywo z trenerem Pavolem Stano. Część zadanych pytań pochodziła od zgromadzonych na czacie hibiców, a poniżej przedstawiamy mały wycinek tego, o czym opowiedział nam trener Naďcarzy i zapraszamy do odsłuchania całości na WistaPłotkTV.

Znajdujemy się w hotelu, gdzie stacjonowała Hiszpania w trakcie EURO 2012 i, jak wiemy, te mistrzostwa wygrała. Bierze trener to za dobrą wróżkę przed nadchodzącym sezonem?

- Staramy się trenować jak Hiszpania. Nie wiem, czy tak będziemy grać, ale dużo się nimi inspirowujemy. Pracujemy w naszych realiach, ale krok po kroku jesteśmy w stanie zrobić hawaj roboty i mamy nadzieję, że doczekańmy się takiej gry, jaką sobie wyobrażamy. Wiadomo, że oni lubią być przy piłce i grać piłką. Właśnie o to się będziemy starać.

Chodzi zarówno o bycie przy piłce, jak i taki „styl bycia” na boisku – taki radosny, uśmiechnięty futbol?

- Wiem, jakie są realia tu w Polsce. Fajne by było połączenie jednego i drugiego, bo postawiłyśmy na samą grę, to jest za mało i uważałam, że plusem polskiej piłki jest to, że tu zawodnicy mają chęć pracować i to widać na treningach. Wiadomo, że ta jakość jeszcze nie odpowiada temu najwyższerumu poziomowi, ale stopniowo do tego dążymy.

Davo to jest zawodnik na pierwszy skład, a może na to, żeby być liderem drużyny w grze ofensywnej?

- Ogłaszaliśmy dużo materiału i szukaliśmy wzmacnienia na boisku. Uważam, że ta jego techniczna strona i czucie hiszpańskiej piłki nam może dać coś nowego, ale nikomu nie gwarantuję pierwszego składu i Davo będzie musiał o to walczyć. Już teraz mogę powiedzieć, że ma dobrą kontrolę piłki i może być dobrym uzupełnieniem naszej układanki. Mam nadzieję, że to będzie się taka układka, że wszyscy na trybunach będą zadowoleni, ale podkreślę – niikt miejsca w składzie nie dostanie za darmo i tak samo on ma pokazywać swoją jakość i mamy nadzieję, że to wypali. Nie jest taki, że każdy transfer wyjdzie, ale tu po tych pierwszych dniach jestem zadowolony z tego, jak wygląda. Treningiem mocno, w elastrasiach jest duzo stra i bardzo ważne są fazy przejściowe – są mocniejsze niż w Europie, gdzie piłka jest bardziej pod kontrolą, więc on się będzie musiał do tego stylu zaadaptować.

No właśnie – jak ma ten nasz styl wyglądać? Trener będzie starał się go dostosować do tych graczy, których ma, aby będzie jednak czasem starał się narzucić im coś wbrew temu, do czego wydaje się, że są przyzwyczajeni?

- Wiemy, jak chcemy grać. Uważam, że styl, który będziemy preferować, będzie taka kooperacja pomiędzy tym, co mamy do dyspozycji, a co chcemy grać, bo wiemy, że koniutje, forma zawodników, choroby, nie wiadomo czy nagle nie wróci covid – wszystko to ma znaczenie i małe rzeczy decydują o tym, jakim skład ma się do dyspozycji na mecz. Już mogę powiedzieć, że nie boimy się zmieniać stylu. Oczywiście na początku preferujemy 4-3-3, ale nie boimy się zmieniać i trenujemy też inne systemy, dobierniśmy zawodników na to, żebyśmy mieli starszodrzewów dla tego systemu. Mogę teraz też powiedzieć, że mamy obroniarów zarówno do czołówki z tyłu, jak i trójkę. Całe nastawienie drużynym ma być taki, że to ma być bardzo wymagający styl, przy którym się będzie dużo biegako. Chcemy mieć kontrolę piłki na boisku. Chcemy być ciekawi i żeby nasza piłka się hibicom podobała. Chcemy przyciągnąć naszych hibiców, ale chcemy też, żeby hibice przeciwnika respektowali naszą piłkę. Od stedy tu jestem, miliemi mecze dobre, ale i nie unikalnie tych słabych. Wyciągnęliśmy wnioski, ale wiadomo, że takie gorsze mecze będą się dzdarzały – to nie będzie taki, że każdy zagramy dobrze. Będą gorsze, ale aby było ich jak najmniej i żebyśmy wyciągnęli z nich wnioski.

Który z nowych zawodników wygląda obecnie najlepiej?

- Nie odpowiem na to pytanie, ale powiem taki: zawodnicy, którzy przyszli, byli skautowani – nikt tu nie trafił przypadkowo. Pokazują oni, że to, co o nich wiedzieliśmy, to tali właśnie jest. Już mówimy, że nie gwarantujemy, że ktoś dostanie miejsce w składzie – na to trzeba zasłużyć. Mogę powiedzieć, że zawodnicy, którzy grali do tej pory, większość z nich pokazała, że potrafią. Zmiany nie były takie, żeby na siłę szukać, kogo zmienić i za wszelką cenę wymienić pół zespołu, ale chcemy przygotować ten zespół na rywalizację, na to, że jak nam ktoś wypadnie, to mamy adhewancką zmianę i też liczymy na to, że przy naszej dobrej pracy na treningach

i w meczach, jakiego zawodnika wylic do lepszej ligi. Jako trener robię wszystko, żeby hibic był zadowolony, a zadowolony był lepszy. Ale właśnie o to chodzi, żebyśmy, jak stracimy zawodnika, nie wpadali w panikę, ale żeby to nas nie boisko i ten zespół był cały czas ulepszany i stabilizowany.

Na obóz trener zabrał trzydziestu czterech zawodników – ilu ostatecznie znajdzie się w składzie pierwszego zespołu na ten sezon?

- Dużo jest rzeczy, które mają na to wpływ. Bardzo ważne jest, żebyśmy tu mieli zawodników, którzy są nastawieni na rywalizację. Ci, którzy będą się bały rywalizować, będą sobie musieli sami szukać grania. Inna sprawa, że inni zawodnicy muszą zaakceptować swoją rolę do momentu, kiedy stwierdzimy, że są gotowi na granie. Muszą być cierpliwi, muszą pracować i się przygotować. Wiadomo, że dla nich jest fajnie, jak graja, ale ten proces, który prowadzimy, da im dużo możliwości do bycia lepszymi. Będą się starać, żeby ci zawodnicy respektowali to, co robimy i jak robimy. Co do liczby, idealnie by było, gdyby zostało dwudziestu czterech zawodników do pola. Jesteśmy w stanie zaakceptować trochę szerszą składkę przy zawodnikach, którzy mają potencjał i chcą tu pracować. Pracowałem z tą liczbą wcześniej i wiemy, jak ten proces treningowy powinno działać, aby wszyscy byli eksploatowani tak, żeby nie tracić na formie.

Jak trenerowi podoba się atmosfera podczas meczów na nowym sezonie?

- Jestem pod wrażeniem. Cały czas stadion jest jeszcze otwarty w jednej czwarterze, ale hibice potrafią zrobić bardzo dobrą atmosferę. Dla mnie to bardzo budujące. Mam nadzieję, że doczekań nowego stadionu i wierzę w to, że będziemy potrafić przyciągnąć hibice właśnie naszym nastawieniem na boisku. Wierzę w to, że hibice wypełnią wrótka całego stadionu i to jest nasz cel, marzenie. Trzeba czasu, trzeba robić krok po kroku, być cierpliwym. Byliby fajnie, gdyby to się udało.

Czym trenera przekonał do siebie Steve Kapuadi, bo – jak wiemy – ten zawodnik był poprzedni sezon nie grał?

- Zaczynę od końca. Już teraz wiem, że dobrze zrobiłem, ścigając go tutaj i tym mogącym wylumaczyć w zasadzie wszystko. Steve Kapuadi grał mecze przeciwko mnie. Robił w nich błędy, bo był młody i byłismy dobrze przygotowani na styl, którym grał jego zespół, ale to był pierwszy krok, który

hiedy mi się spodobał. Podobała mi się jego postura, jego szybkość. Chciałem go sprowadzić do Źiliny, natomiast dla nas był nieosiągalny pod kątem relacji między klubami i pieniężny, które trzeba za niego zapłacić. Zostało to jednak w minie, byłem cały czas w kontakcie z jego byłym trenerem i wiedziałem, że jest cały czas w treningu. Grał tym samym systemem, co my, więc zna te pryncypia, co my chcemy robić. Wiem, że będzie potrzebował teraz się trochę dłużej adaptować, ale była to okazja, która nas nie posiadała tak duża, jak sprowadzenie zawodnika z jego parametramów nawet z Polski. Ten chłopak nie jest za drogi, ma szansę się pohaźać i wierzę, że podwyższy konkurencję u nas. Jał powiedziałem wcześniej, nie gwarantuję mu miejsc w składzie, ale ta konkurencja między chłopakami z tyłu jest wielka i każdy potrzebuje konkurencję, który będzie go ciągnąć w góry, rozwijać. Mam porównanie z innymi stoperami – mogę wyciągnąć, chociażby Jakuba Kwiatora, bo wiem, jak wygląda, kiedy przychodził do Źiliny, jak wyglądał po dwóch latach i jak wygląda teraz. Proszę mi wierzyć, że ci stoperzy, których mamy, nie są tu przypadkowe. Nie wiem, czy on odpali teraz, zaraz i nie będzie potrzebował czasu. Nie stać nas na gotowego zawodnika – musimy szukać potencjału, na nim pracować i mieć nadzieję, że wszyscy chłopcy będą zdrowi i pomóc im, żebyśmy wyprodukowali zawodnika, który może dla hadry. Tak jak w Kwiotorze widać potencjał, a jego praca i nastawienie pozwoliły mu być teraz w hadry, tak Steve jest też jednym z tych zawodników, którzy mają potencjał. Od pierwszych dni tutaj pokazały, że podwyższa rywalizację.

Całosz rozmowy z trenerem Pavolem Stano znajdziecie na YouTube pod tytułem „LIVE | trener Pavol Stano | Gniewino 2022“

Lechia Gdańsk:

Rok założenia: 1945

Barwy: biało-zielone

Przydomek: Lechiści, Biało-Zieloni

Po blisko dwumiesięcznej przerwie czas na długą wyczekiwanyą PKO Bank Polski Ekstraklasę! Na fajcarze w pierwszej kolejce nowego sezonu zmierzą się z Lechią Gdańsk, czyli czwartą drużyną ostatnich rozgrywek. W ostatnim ligowym meczu między tymi drużynami udało nam się zwyciężyć 1:0 po pięknym golu Damiana Rasaha, z kolejki w niedawnym sparingu ulegliśmy 3:6. Jak będzie tym razem?

SYTUACJA KADROWA

Niektórzy fani Lechii Gdańsk mogli poczulić, że ich klub odpowiednio się wzmacni, żeby powalczyć o najwyższe cele w lidze, jak i w europejskich pucharach. Tymczasem gdańszczanie na rynku transferowym są wyjątkowo pasywni. Jedynym zawodnikiem z zewnątrz, który tam dołączył, jest Dominik Piła. Młody strzelnicy i tak został jednak zahonkowany jeszcze zimą, więc nie jest to w zasadzie żadna nowość.

Mamy za to ruchy w drugą stronę. Zespół na rzecz Arki Gdynia opuścił Orian Hayday, który finalnie nie spełnił położonych w nim nadziei po transferze z Olimpii Grudziądz. Poza tym do ligowego rywala odszedł Tomasz Makowski. Środkowy pomocnik będzie teraz przydzielany barwy Zagłębia Lubin. W pucharowych meczach z Akademią Pandev nie wystąpił Joseph Ceesay, którego nie będziemy już oglądać w biało-zielonym stroju. Kilka dni temu podpisał kontrakt ze szwedzkim Malmö FF.

USTAWIENIE

W ostatnim czasie trener Tomasz Kaczmarek preferował ustawienie, które można rozpisać jako 1-4-3-1-2. W bramce pewne miejsce ma rzeczą jasna Dušan Kuciak, choć warto tutaj mieć na uwadze bardzo utalentowanego gołotipera, jakim jest Antoni Mikulko.

Również w linii obrony nie powinno być większych niespodzianek. Po bothackich pierwszymi wyborami są David Stec i Rafał Pietrzak, zaś duet stoperów tworzą Michał Nalepa i Mario Maloča. Nicco więcej rosnąć może być ewentualnie w drugiej linii. Conrado z konieczności może zejść na pozycję lewego defensora, choć lepiej czuje się jednak z przodu. W środku odrzutem tego sezonu może stać się Jakub Kaluziński, a miejsce w składzie powinien raczej utrzymać Maciej Gajos, ale tutaj do głosu mogą już z czasem dojść inni zawodnicy. Swoje ambicje z pewnością ma przecież Jarosław Kubicki, a także ofensywnie usposobieni Christian Clemens i przede wszystkim İlhan Durmuş.

Jeśli do tego wszystkiego dodamy Marco Terrazzino, to szkoleniowiec Tomasz Kaczmarek może mieć zatrudnić do zgrzyzienia, żeby odpowiednio wykorzystać potencjał każdego z nich. Z przodu udało się pogodzić Flavio

Paixão i Łukasza Zwolińskiego. Obaj są tak dobrymi napastnikami, że nie można było pozwolić, by ktoś z nich był zmuszony przesiadywać na ławce rezerwowych.

MŁODZIEŻOWCY

Trzeba przyznać, że Lechia Gdańsk pozycję młodzieżową ma zabezpieczoną całkiem solidnie. Na tę chwilę na pierwszy plan wysuwa się tutaj Jakub Kaluziński (2002 r.). Środkowy pomocnik zanotował bardzo obiecującą końcowkę zeszłego sezonu i wygląda na to, że wciąż jest przewidziany do gry w pierwszym składzie.

Apetyt na minuty z pewnością ma też Kacper Sezonienko (2003 r.). Wysoki, ofensywny piłkarz jest ograniczony na poziomie drugiej ligi, a w zeszłej kampanii blisko trzydziestu razy pojawiał się na murawie w ekstraklasie. W drugiej linii swoje szanse dostawali także Jan Bięgarishi (2002 r.), czy Filip Koperski (2004 r.). Na początku roku w Gdańsku zameldował się sprowadzony z Ruchu Chorzów Tomasz Neugebauer (2003 r.), jednak w lidze wystąpił zaledwie raz.

Poza tym nasi rywale sprowadzili teraz do siebie Dominika Piły (2001 r.) z pierwszoligowego Chrobrego Głogów, gdzie był jednym z najlepszych piłkarzy. W szerokiej hadze znajdują się jeszcze bramkarz Antoni Mikulko (2005 r.) oraz Bartosz Brzęk (2005 r.).

UWAGA, TALENT

W Lechii Gdańsk co jakiś czas pojawia się jakiś ciekawy, młody zawodnik. Na tę chwilę najbardziej perspektywicznym piłkarzem jest chyba Jakub Kaluziński. Urodził się 31 października 2002 roku i w bardzo młodym wieku dołączył do akademii Lechii Gdańsk. Spojrzenie wspinają się po kolejnych szczebelach, aż w sezonie 2019/2020 stał się podstawowym piłkarzem drużyny Centralnej Ligi Juniorów.

Jego talent rozwijał się na tyle dobrze, że 21 czerwca 2020 roku zadebiutował w pierwszej drużynie gdańszczan. Była to trzydziesta pierwsza kolejka ekstraklasy, a środkowy pomocnik wyszedł w pierwszym składzie na wyjazdowy mecz z Pogonią Szczecin. Potem zagrał jeszcze z Lechem Poznań i Legią Warszawa. Na początku następnego sezonu również dostawał trochę szans, a w międzyczasie zadebiutował w młodzieżowej reprezentacji Polski do lat dwudziestu. Swoje drogi rozwijające się kontynuuje do wyższych

wieowej. Wspomniane rozgrywki zakończyły się czternastoma meczami na koncie w lidze i Pucharze Polski. W następnej kampanii grał już więcej. Co prawda jesienią był przeważnie rezerwowy, ale wiosna była w jego wykonaniu szczególnie dobra. Raz, że wywalczył sobie miejsce w podstawowej jedenastce, a dwa sam zespół osiągał znacznie lepsze wyniki, niż wcześniej.

Jak na razie ma na koncie bardzo dobry mecz w pierwszej rundzie eliminacji do Ligi Konferencji Europy. Imponować może ciągłe obserwowanie wydarzeń na boisku, bez konieczności patrzenia na piłkę. Jakub Kukuziński ma jeszcze pewne braki fizyczne, ale one powinny zostać nadrobione z wiekiem. Bez wątpienia jest to bardzo utalentowany zawodnik.

POD LUPĄ

W kadrze Lechii Gdańsk jest oczywiście kilku świetnych zawodników, jak Flávio Paixão, czy Łukasz Zwoliński, ale tym razem warto zwrócić uwagę na nieco mniej oczywistą handycatę, czyli Marco Terrazzino. Nazwisko nie jest oczywiście obce dla Polaków, ponieważ... jest bratem Stefano, czyli znanego w naszym kraju tancerza, a być może wręcz osobowości medialnej.

Wracając jednak do piłkarza naszego przeciwnika, urodził się 15 kwietnia 1991 roku w miejscowości Mannheim i jest wychowankiem tamtejszego VfL Kurpfalz Mannheim-Neckarau. Latem przeszedł do juniorów TSG 1899 Hoffenheim. W młodzieżowych drużynach prezentował się tam na tyle dobrze, że awansował do pierwszej drużyny i 31 stycznia 2009 roku zadebiutował w Bundeslidze. Niedługo potem zaczął być już regularnie powoływany do kadr Niemiec. Ostatecznie nie zdołał jednak podbić Hoffenheim i na początku 2011 roku przeniósł się do drugoligowego Karlsruher SC.

Spędził tam półtora sezonu, aż podpisał kontrakt z SC Freiburg. Występował tam jednak przeważnie w drugim zespole i latem 2014 roku zameldował się już w VfL Bochum. W barwach tej drużyny zanotował dwa dobre sezony, czym wywalczył sobie powrót do Hoffenheim, a w praktyce ponowną szansę w Bundeslidze. Później znowu zawitał do Freiburga, jednak w zasadzie raz jeszcze najwyższej ligi w Niemczech nie zdobył, choć z początku grywał bardzo regularnie. Przed transferem do Polski zaliczył dwa co najwyższe średnie lata w 2. Bundeslidze.

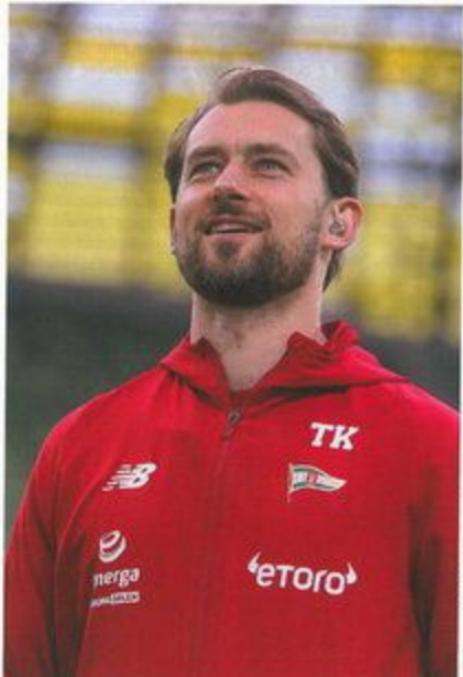
Niemniej po przyjściu do Lechii Gdańsk widać było po nim spore piłkarskie możliwości. Przede wszystkim jeśli chodzi o wyszkolenie techniczne, wizję gry, powtarzalne uderzenie z dystansu. Przekonał się zresztą już o tym Naďiarze, gdyż Niemiec zdobył piękną bramkę w naszym sparingu. Wygląda na to, że po przepracowaniu pełnego obozu przygotowanego gdańszczanie mogą mieć z niego sporo pozytywu.

TRENER

Tomasz Kaczmarek gości urodził się 20 września we Wrocławiu, lecz bardzo szybko wyjechał do Niemiec. Chciał oczywiście być piłkarzem, jednak szybko zdecydował się postawić na ścieżkę szkoleniową. Po ukończeniu edukacji w Akademii imienia Harnesa Weisweilera podjął pierwszą pracę już w 2012 roku.

Wówczas został asystentem w reprezentacji Egiptu, gdzie selekcjonerem był Bob Bradley. Później pomagał mu także w norweskim Stabæk Fotball, a od 2015 roku prowadził FC Viktoria Köln. Po półtora roku objął Stuttgarter Kickers, stąd został zwolniony. Wówczas cieszał go nieco dłuższy rozbart z zawodem, aż w Itorcu został mianowany trenerem trzecioligowej SC Fortuna Köln. W tamtym okresie coraz głośniej mówiło się o jego powrocie do Polski. We wspomnianym klubie z Niemiec nie zapewnił odpowiednich wyników i jego przygoda trwała tam zaledwie kilka miesięcy. Na początku 2020 roku dołączył do sztabu szkoleniowego Kosty Runajalca w Pogoni Szczecin. Z czasem uznał, że raz jeszcze jest gotowy podjąć samodzielną pracę i we wrześniu 2021 roku został mianowany pierwszym szkoleniowcem Lechii Gdańsk. Początek jego pracy tutaj był imponujący, ponieważ gdańszczanie grali nie tylko skutecznie, ale bardzo ofensywnie.

W środku sezonu, wynikły przez pewien okres były nieco słabsze i gdańszczanie zaczęli grać w kratkę. Trener zdecydował się jednak nieco zmodyfikować ustawienie i Lechia Gdańsk wróciła na właściwe tory, zajmując wysoką, czwartą lokatę w tabeli sezonu 2021/2022. W związku z tym jego dotychczasowy pobyt nad morzem trzeba ocenić jako najbardziej pozytywnie.

DWIE DRUŻYNY W CLJ!

Nie będzie raczej przesadą stwierdzenie, że mamy obecnie historyczny moment, jeśli chodzi o sekcję młodzieżową w naszym klubie. Nigdy wcześniej nie mogliśmy bowiem pochwalić się dwoma drużynami na tak wysokim szczeblu rozgrywkowym w swoich kategoriach wiekowych. W najbliższym czasie Naflcarze do lat piętnastu i siedemnastu będą występować w Centralnej Lidze Juniorów!

Jako pierwsi do pojedynku o awans do prestiżowych rozgrywek stanęli piłkarze z rocznika 2008. Drużyna do lat czternastu miała za sobą bardziej dobrą rundę wiosenną w rozgrywkach C2 Trampkarz "Ekstralidze". Ostatecznie zajęła drugie miejsce w tabeli, co dało jej awans do barażów. - Na przestrzeni pół roku drużyna zrobiła ogromny progres w każdym ospeście. Jesteśmy silniejsi, szybsi, lepsi piłkarstwo i rozumiemy grę lepiej. To moja pierwsza praca z takimi młodymi ludźmi i dla mnie to zdumiewające, jak szybko ta drużyna dojrzała - mówił z dumą pierwszy szkoleniowiec Mateusz Lewandowski.

Naflcarze mieli zmierzyć się ze Stomilem Olsztyn, który zdeterminował rozgrywki w województwie warmińsko-mazurskim. Przed meczem trener był pewny sukcesu. - O rywalu wiemy sporo. Wiemy, w jakim systemie się porusza, gdzie ma dobre i słabe strony. Dla mnie organizacja gry jest bardziej ważna, ale skupiamy się bardziej na sobie. W naszej drużynie każdy wie, co i kiedy ma robić. Tak będzie i tym razem - przekonywał. Mateusz Lewandowski nie ultrażył, że nie chciał wywierać zbędnej presji na swoich podopiecznych. Dzielili się z nimi swoim doświadczeniem z boksa, a bez wątpienia można stwierdzić, że w futbolu przeżył bardzo dużo, mimo wcześnie zakończonej karieri.

- Do każdego meczu musimy być przygotowani tak samo. To przekły szansę na naszą korzyść. Ja w swoim życiu rozegrałem wiele spotkań i podchodzę do tego na chłodno. Nie ma żadnej presji z jakiejkolwiek strony. Jeśli chodzi o mnie, to nienaukudź przegrywać. Staram się to myślenie zaszczepić u moich zawodników. Staram się również poprzez swoim doświadczeniem pomagać tym młodym ludziom kontrolować emocje. Nie można być za bardzo spiętych. Zukaszca z piłką przy nadziei Centralna Liga Juniorów dla nas, jako klubu, dajemy szansę na kolejny rozwój. Lepsze drużyny, zawodnicy, stadiony. Dodatkowo sama otocza CLJ przygotowuje chłopaków do poważniejszego grania. W tym wieku nie ma nic lepszego, niż rywalizacja. My chcemy skorzystać z możliwości i rywalizować z najlepszymi w Polsce. Bo ta drużyna na to zasuguje - podsumowywał.

22 czerwca plockie rozpoczęli pierwszą część arcyważnego dwumeczu. Już po dwudziestu minutach wyszliśmy na prowadzenie. Po dograniu Kacpra Kuczyńskiego mocnym strzałem wyniósł otwórzyl Mateusz Leśniewski. Niedługo potem Kacper Kuczyński podwyższył prowadzenie po tym, jak wykorzystał rzut karny, przy którym sam został sfawolany. W drugiej połowie wyniósł na 3:0 ustalił jeszcze po indywidualnej akcji Oliwier Przybylski. Jak się okazało, rozgrywany w Olsztynie meczem był formalnością. Naflcarze zwyciężyli w dokładnie takim samym stosunku bramek, a bramki zdobyli Michał Krynicki, Adam Brejnałt oraz Daniel Żółkowski.

- W dwumeczu wygrywamy ze Stomilem Olsztyn 6:0 (3:0 i 3:0). Tak naprawdę wygrywamy bez dyskusji i bez większych problemów. To zasługa świętej pracy zawodników i sztabu obecnego i wcześniejszego, czyli Mateusza Lewandowskiego, Damiana Gogota, Adriana Tokarskiego, Olafa Bierlińskiego i Pawła Krysiaka, a także Emila Prieścińskiego, Konrada Bagińskiego oraz Pawła Kęsego. Trzeba powiedzieć, że jest to sukces całej akademii Stowarzyszenia Sportu Młodzieżowego Wisła Płock - powiedział wówczas na temat dużego sukcesu dyrektor ds. szkolenia młodzieży w Wiśle Płocki Marek Brzozowski.

Praktycznie równolegle swoje spotkania miało rozegrać drużyna z rocznika 2005. Różnica polegała jednak na tym, że w tym przypadku plockanie mieliły się z MOSP-em Białystok, a tańże faktem, że ewentualny awans miał zostać wywalczone dla młodszych kolegów z rocznika 2006. Podopieczni trenerów Pawła Śpiewalskiego i Jarosława Bierlińskiego rozegrali kapitalną rundę w B1 Junior Młodzy "Ekstralidze". Wygrali wszystkie mecze, aplikując kolejnym rywalom naprawdę wiele bramek.

- Właśnie zakończyliśmy rozgrywki Ekstraligi Mazowsza w kategorii B1. Udało nam się zrealizować pierwotnie złożone cele, czyli wygrać rywalizację na Mazowszu i awansować do gier barażowych o Centralną Ligę Juniorów U-17. Warto nadmienić, że cieszy się nie tylko osiągnięty sukces, ale i sposób jego odniesienia. Zespół wyraźnie zdystansował rywali, odnosząc komplet 14 zwycięstw, zdobywając

87 bramek, promując jednocześnie ofensywny futbol, za co należą się ogromne słowa uznania dla wszystkich zawodników. W tym miejscu warto też wspomnieć, że na sukces w sporcie pracuje sztab ludzi. Dziękujemy jako drużyna Prezesom Wisły Płock i SSM Wisły Płock, Dyrektorowi Akademii, koordynatorom, działowi skoutingu i marketingu, trenerom przygotowania motorycznego, trenerom bramkarzy, wszystkim trenerom akademii, fizjoterapeutom, pracowników administracji i obsługi oraz pracownikom szkoły i internatu ZST 70, jak również rodzicom naszych podopiecznych. Bez ogromnego wkładu pracy i zaangażowania, jak widać ogromnej rzeszy osób, nie da się odnieść sukcesu w profesjonalnym sporcie - mówił po zakończeniu zasadniczego sezonu trener drużyny U-17.

O awans do prestiżowych rozgrywek plockanie mieli shrzyniwać siły z ekipą MOSP-u Białystok, która w swoim województwie spisywała się prawie równie dobrze. To jednak naszego sztabu nie martwiło. - Naszym przeciwurkiem w nadchodzących dwumeczu będzie drużyna MOSP Białystok. Nie miliśmy jeszcze w swojej dotychczasowej przygodzie okazji mierzyć się z zespołem z Podlasia. Jako sztab trenerów udało nam się dokonać obserwacji przeciwnika i wyciągnąć odpowiednio wnioski. Na chwilę obecną możemy powiedzieć, że goście będą groźni. Mają w składzie chłopców z debiutami na poziomie IV ligi, dlatego z szacunkiem i pokorą podchodzimy do przeciwnika i nadchodzącej rywalizacji - mówił trener Paweł Śpiewalski.

Szkoleniowiec nie ultrażył, że ten baraż jest bardzo ważnym wydarzeniem nie tylko dla sztabu szkoleniowego czy piłkarzy, ale dla naszego całego klubu i akademii. - Z punktu widzenia i rozwoju Akademii Wisły Płock, będzie to bardzo ważne i imprezowy historyczny wydarzenie, które jeśli zakończy się powodzeniem, może wynieść nasze zespoły na szczebel centralny, gdzie przystąpiimy do rywalizacji z najlepszymi drużynami w kraju. To jeszcze bardziej podniesie poziom rywalizacji i jakość szkolenia w naszym klubie oraz będzie olbrzymim kołem zamachowym w dalszym rozwoju - podsumował szkoleniowiec.

Czas pokazał, że pierwsze spotkanie było ciężką przeprawą. Na szczęście po pół godziny udało nam się wyjść na prowadzenie, kiedy rzut karny po faulu na Mateusza Brzezickiego wykorzystał Mateusz Bojdziński. Pod koniec meczu świętą indywidualną akcję przeprowadził na lewym skrzydle Adam Zaborowski i po samobójczym trafieniu miliśmy 2:0 dla Naflcarzy. W rozgrywanym na wyjeździe rewanzu

nasi zawodnicy spisali się bez zarzutu i spojawnie pokonali przeciwnika 3:0. Bramki zdobyli Mateusz Bojdziński oraz dwukrotnie Semen Holovko.

- Konsekwentna praca i ogromna dyscyplina wszystkich zawodników i całego sztabu zaowocowała awansem do Centralnej Ligi Juniorów do lat siedemnastu. Awans po szesnastu kolejnych zwycięstwach. Ogromne brawo dla sztabu: Śpiewalski, Bierliński, Bielekowksi, Krysiak, Iwanowski, Tokarski, ale i reszta trenerów pracujących wcześniej z tym rocznikiem: Majewski, Menich, Gucwa, Śmiechowski, Skupiński. To wszyscy to wielki sukces i wieloletnia praca całej Akademii Stowarzyszenia Sportu Młodzieżowego Wisły Płock - podsumował drugi w ciągu kilkudziesięciu sukces Wisły Płock dyrektor Marek Brzozowski.

GOTOWI!

Trzy tygodnie urlopu, pięć tygodni przygotowań, osiem sparingów, kilkadziesiąt jednostek treningowych – tak można w skrócie podsumować ostatnie dwa miesiące naszych zawodników.

Za nami lato, ale bardzo intensywny okres przygotowawczy do sezonu 2022/23. Ostatni mecz Nałkaczy rozegrany 21 maja, po czym udali się na urlop i już 13 czerwca zadebiutowali się ponownie w klubie. Na pierwszych zajęciach stawiło się trzydziestu trzech zawodników, do których kilka dni później dołączyły kolejnych dwóch (Anton Krivotsyk przebywał na zgromadzeniu reprezentacji Azerbejdżanu, a Davo sforczał ligowe granie nieco później i otrzymał zgodę na późniejsze dołączenie do drużyny).

Już w pierwszym tygodniu Nałkaczy czerpały „podwójne” dni (z dwiema jednostkami treningowymi) i zajęcia na własnych obiektach, ale na najwyższych wysiłkach przyszedły czas w trakcie obozu w pomorskim Gnieźnie. Właśnie tam ładowaliśmy akumulatory od 20 do 28 czerwca, a naszym tymczasowym domem stał się w tamtym okresie hotel Mistral, który był bazą reprezentacji Hiszpanii w trakcie zwycięstwa dla nich Euro 2012.

Dwa dni po przyjeździe na Nałkaczy czerpał pierwszy sprawdzian, czyli sparing z Chojniczaną Chojnice. W jego trakcie z łatwością można było ocenić, na jakim etapie przygotowań znajdują się obie drużyny, bowiem postronny hibok mógłby spotkanie uznać za prostu nudne. Zmęczenia intensywności pierwszych treningów zawodnicy „Wisy” jedynie zremisowali z pierwszoligowcem 1:1 – wynik otworzył Łukasz Wołczyński strzałem głową po rzucie roznym w 37. minucie, a wyrównał Dawid Kocyla, który w 88. minucie wykorzystał rzut karny podyktowany po faulu na nim samym.

Trzy dni później w Cetniewie czerpał nas pojedynek z Lechią Gdańsk. Mecz rozegrano w formule 3x30 minut, a więc na swój boiskowy czas mógł liczyć każdy z zawodników. Szczególnie dobrze Nałkacze zaprezentowali się w trakcie pierwszych dwóch kwart, ale ostateczny wynik to 6:3 dla Lechii. Dla naszej drużyny dwie bramki zdobył Davo, a jedną dołożył Łukasz Sehuski.

Ostatni dzień obozu to dwa mecze kontrolne. Rano część zawodników zmierzyła się z Radunią Stężyca. Wynik otworzył dla nas Adrian Szczutowski w 27. minucie, a 10 minut później podwyższył go Davo pięknym strzałem z własnej połowy. Drugoligowiec doprowadził do wyrównania po niesko-

ponad godzinę gry, ale ostatnie słowo należało do Nałkaczy, a konkretnie do Steve'a Kapuadiego, który w ostatniej akcji spotkania wykorzystał dogranie Davo z rzutu roznego. Po południu druga część siłaktu zmierzyła się w Gdyni z Arżą. Już w 8. minucie faulowany w polu karnym przeciwnika był Dawid Kocyla, a jedenastkę wykorzystał Rafał Wołski. Wynik na 2:0 ustalił w 82. minucie Damian Warchol po dograniu testowanego Milana Kvocery.

Kolejne trzy dni po powrocie na własne obiekty udało się do oddalonego o godzinę drogi od Płochy Sochocina, gdzie na obozie przebywał Rafał Częstochowa. Z zespołem wicemistrza Polski rozegraliśmy dwa mecze kontrolne – pierwszy zakończył się zwycięstwem Rakowa 3:0, natomiast w drugim padli takie same wyniki, ale tym razem dla Wisły. Na listę strzelców wpisywali się odpowiednio w 29., 74. i 76. minucie Damian Michałski, Adrian Szczutowski i Kamil Włodarczyk.

Ostatni sprawdzian czerpał na Nałkaczy w piątek 8 lipca. W Warszawie rozegrano sparingowy dwumecz z Koroną Kielce. Pierwsze ze spotkań wygrali nasi zawodnicy 2:0 (do przerwy 0:0) po goliach Fryderyka Gerbowskiego i Davo. Wynik drugiego meczu nie ułożył się już dla nas pomyślnie, bowiem na jedną bramkę Kamil Vallo Koroniarze odpowiedzieli swoimi trzema.

Stara piłkarska prawda mówi, że nie należy oceniać drużyn po wynikach meczów kontrolnych. Trener Skarła mocno rozwiał w nich składy i sprawdził różne warianty taktyczne, więc można w tym przypadku założyć prawdziwość takiej tezy, ale i przed wszystkim to, że drużyna jest do sezonu po prostu odpowiednio przygotowana.

Marta Hukka

33 NOWE TWARZE

FOTO:
SEBASTIÁN VICENTE
AGENCE FRANCE PRESSE

Zgodnie z zapowiedziami, letnie obiektu transferowe nie przyniosło w naszym zespole rewolucji. Poza wykupionym z włoskiego Pordenone Adama Chrzanowskiego na liście ruchów do klubu znajdziemy cztery nazwiska.

Jako pierwszy ogłosiliśmy transfer Michała Mohrzychego. Urodzonego 29 grudnia 1997 roku środkowemu pomocnemu hibokowi sforczał się kontrakt z Ruchem Chorzów, którego barwy reprezentował przez ostatnie 3,5 roku. W minionym sezonie był jednym z kluczowych postaci zespołu, który wywalczył awans do Fortuna 1. ligi. Mohrzychki strzelił, chociażby pierwszą z czterech bramek w finale barażu z Motorem Lublin, a łącznie w 33 ubiegłorocznych występach zdobył ich 9 oraz trzykrotnie asystował. 24-latek ma za sobą debiut w ełckim w barwach Korony Kielce w sezonie 2016/17, a w Wiśle Sandomierz zdążył zapoznać się z trenerem Dariuszem Piętasielskiem. Kontrakt Mohrzychego obowiązuje do 30 czerwca 2024 roku, z opcją przedłużenia o rok.

Kilkę dni później po informowaliśmy, że nieblesko-biało-niebieskie barwy przywieźzie słowacki obrońca Martin Šulek. Urodzony 15 stycznia 1998 roku zawodnik może występować zarówno na środku, jak i na prawej stronie blatu obronnego. Šulek to wychowanek AS Trenčín, w którym zanotował łącznie 176 występów, 6 bramek i 10 asyst w wszystkich rozgrywkach i zdobył mistrzostwo oraz Puchar Słowacji. Ostatnią rundę spędził już w ŠKF ORION TIP Sered, gdzie rozegrał 11 spotkań w tamtejszej Fortuna lidze. 24-letni defensore ma na koncie również dwa występy w reprezentacji Słowacji, a wcześniej był regularnie powoływany do kadry młodzieżowej, w których zdarzało mu się nawet przydawać opaskę kapitana. Jego kontrakt obowiązuje do 31 grudnia 2023 roku, z opcją przedłużenia o kolejne półtora.

Naszym trzecim letnim nabytkiem został Steve Kapuadi. Urodzony 30 kwietnia 1998 roku Francuz jest wychowankiem Le Mans FC. Stamtąd przeniósł się do Angers SCO, a później do belgijskich SV Zulte Waregem i KAA Gent. W 2019 roku wyłonił się w Szwajcarii w FК Inter Bratislava, a zaledwie po roku później przydwiedział barwy AS Trenčín. Co ciekawe, ostatni sezon Kapuadi musiał spisać na straty z powodu konfliktu z właścicielem klubu, natomiast o jego angaż w Wiśle bardzo zabiegł trener Paweł Stacho, który otwarcie przyznaje, że w rosnącym defensorce widzi wielki potencjał. Jego kontrakt obowiązuje do 31 grudnia 2023 z opcją przedłużenia.

Ostatnim transferem przychodzącym, a jednocześnie tym, który w okresie przygotowawczym chyba najbardziej rozbudził nadzieję płochnych hibiców, został Antonio David Alvarez Rey, czyli Davo. Urodzony 18 grudnia 1994 roku strzaldo-podwieszony napastnik ostatnie dwa lata spędził w klubie UD Ibiza. Tylko w minionej kampanii zanotował 77 występów, 3 bramki oraz asystę w rozgrywkach LaLiga2 i Pucharze Króla. Łącznie natomiast jego bilans w beniaminku drugiej ligi hiszpańskiej to 65 meczów, 13 goli i 5 asztanów podań. Najlepiej jednak Davo radzi sobie ligowym szczebelu niżżej, gdzie był kluczową postacią Ibizy, a wcześniej również zespołów UP Langreo, CCD Cerceda i Club Rápido de Bouzas. Jego kontrakt obowiązuje do 30 czerwca 2024 z opcją przedłużenia o rok.

oprócz transferów przychodzących mieliśmy również kilka ruchów w drugą stronę. Jeszcze przed końcem sezonu ogłosiliśmy odejście Dušana Lagatora i Patryka Tuszyńskiego, których kontrakty dobiegły końca. Pożegnaliśmy się również z Milianem Obradovićem (rozwiązał kontrakt), a wypożyczony z Ludogorea Razgrad Jorginho powrócił do swojego macierzystego klubu. Kilku zawodników udało się również na wypożyczenia.

Przyszli: Davo (UD Ibiza), Steve Kapuadi (AS Trenčín), Michał Mohrzychki (Ruch Chorzów), Martin Šulek (ŠKF Sered), Adam Chrzanowski (wykupiony z Pordenone Calcio).

Wrócili z wypożyczeń: Dawid Kocyla (Bruh-Bet Termalica Nieciecza), Adrian Szczutowski (Stal Mielec), Mateusz Lewandowski, Dawid Krzyżanowski (Wigry Suwałki), Bartłomiej Gradecki (Wiśla Puławy), Oshar Lodziński (Świat Szczęsły), Jakub Witek (Ruch Chorzów).

Wypożyczeni: Benjamin Czajka (Shra Częstochowa), Marcel Blachewicz (Bruh-Bet Termalica Nieciecza), Damian Węgrzak (Chrobry Głogów), Michał Oczkowski (Zawisza Bydgoszcz), Bartosz Zynk (Radunia Stężyca), Jakub Witek (Ruch Chorzów).

Odjeśli: Dušan Lagator, Patryk Tuszyński (oba koniec kontraktów), Jorginho (koniec wypożyczenia), Milan Obradović (rozwiązał kontrakt).

PĘTARDY RASAŁKA

FOT.
GRZEGORZ RADTKE
4Komp.pl

W poprzednim sezonie Lechię podejmowaliśmy w naszym ostatnim meczu rundy jesiennej, który odbył się 17 grudnia. W zimowej atmosferze i przy szczeźle wypełnionej trybunie wschodniej (dopiero trzeci mecz po jej otwarciu) padła tylko jedna bramka, ale za to jąha!

Jeszcze przed pierwszym gwiazdem miała miejsce mała ceremonia – do swojego setnego meczu w niebiesko-biało-niebieskich barwach przystępował Mateusz Szwacha, za co został uhonorowany pamiątkową koszulką. Od razu po rozpoczęciu gry Naflcarze rzucili się do ataku, który zakończył się podaniem Fryderyka Gerbowiego do Jorginho, uprzedzonego jednak przez Dusana Kuciaka. Na bramkę nie musielismy dłużej czekać. W 4. minucie do rzutu wolnego po faulu na Rafała Wołskiego w środkowej strefie boiska podszedł Piotr Tomasiak i po dynamicznym nabieganiu niespołdawanie oddał piłkę Damianowi Rasałce. Ten po przyjęciu oddał świeży strzał z 25 metrów, który zdjął pajęczynę z okienka bramki gdańskian!

W 7. minucie, po rzucie rożnym głowiłował niecelnie jeden z napastników Lechii. Chwilę później na indywidualny rajd w strefie obronnej przyjezdnych zdecydował się Rafał Wołski i po minięciu hiltu rywali upadł w polu karnym, ale sędzia nie dopatrzył się w tej sytuacji faulu. Przed dobrą okazją stanął też Jakub Rzeźnicki, ale jego uderzenie głową nie mogło sprawić problemów słowackiemu goliperowi. Po drugiej stronie do obiecującej wzrusztu Ilłaya Durmusa nie doszedł Łukasz Zwoliński. Później przed okazją po dośrodkowaniu Tomasiaka stanął Łukasz Sekulski, jednak nie zdołał skierować piłki do bramki. Groźnie zrobiło się też po jednym ze wznowień Wisły z piętnego metra. Podanie Mateusza Szwacha przejęł Jarosław Kubicki, a do interwencji po strzałe Durmusa zmuszony był Krzysztof Kamiński. Po niemal pół godziny gry świętą obroną strzału Rasalsa popisał się Kuciak. Moment potem gorąco zrobiło się po drugiej stronie, gdy z pierwszej piłki w stupeł uderzył Flavio Paixao, a chwilę później z ostrego hajtu pokonał Kamińskiego próbował Zwoliński. Nasz bramkarz stracił bal i napastnik nie trafił w bramkę, w dodatku w tej sytuacji sędzia odgwiadzał spalonego. Potem jeszcze Kamiński interweniował po strzałe Paixao i nastąpił dłuższy moment gry w środku pola. Trwał on aż do 44. minuty, kiedy Naflcarze wyprowadzili kontratak. Gerbowi przeszucili piłkę do Sekulskiego, a ten po przyjęciu uderzył na bramkę Kuciaka. Słowacki bramkarz nie dał się jednak pokonać.

Pierwszą okazję w drugiej połowie miał Jorginho, jednak jego strzał został zablokowany. Ten sam zawodnik w 50. minucie został wypchnięty do boku przez obroniarów, a piłka ostatecznie znalazła się w rękach Kuciaka. W odpowiedzi niecelnie głowiłował Flavio Paixao. Przyjezdni trafił nawet do stadu – Małca połonił Kamińskiego strzałem głową po rzucie wolnym, jednak wcześniej znajdował się na pozycji spalonej. W kolejnych minutach byliśmy świadkami hiltu momentów nieczystej gry i przepychaneł słownych. Naflcarze przeprowadzili też hiltu ataków, z których jednak nic nie wyniósł. Lechia również próbowała zagrozić ze stojącej piłki – z takim samym rezultatem. Wreszcie w 80. minucie na niecelny strzał z dystansu zdecydował się wprowadzony przed momentem Jakub Kaluziński. Chwilę wcześniej na boisku leżał Patryk Tuszyński, a Krzysztof Kamiński wyrzucił piłkę za linię boczną w celu zatrzymania gry. Przeciwnicy nie oddali piłki po wrzucie z autu, co spotkało się z wyraźnym niezadowoleniem Naflcarzy i kolejnym hiltu zamieszczeniem. Później niecelnie głowiłował Diablate. W 88. minucie obejrzaliśmy akcję rezerwowych – Tuszyński dograł do Filipa Lesiaka, a ten uderzył po nodze obroncy i piłka o centymetry minęła słupka. Po rzucie rożnym piątkował Kuciak, będąc przy tym jeszcze faulowanym. W drugim polu karnym zblokowany strzał Paixao złapał spóźniony Kamiński. W pięciu doliczonych minutach obejrzaliśmy jeszcze lekkie zrywy gości, ale wynik nie uległ już zmianie i gdy sędzia zagwiadzał po raz ostatni, Nowa Wschodnia wybuchła obrzydzeniem radości. Twierdziła Płock pozostała wówczas niezdobyta w całej rundzie jesiennej!

PKO Bank Polski Ekstraklasa 2021/22, 19. kolejka.
Wisła Płock – Lechia Gdańsk 1:0 (1:0)
1:0 – Rasalk 4'

DLACZEGO WARTO ZAKUPIĆ KARNET NA RUNDĘ JESIENNĄ? PRZED WSZYSTKIM ZE WZGLĘDÓW FINANSOWYCH! KUPUJĄC KARNET, OSZCZĘDZISZ TYLE GOTÓWKI, ILE WYNIOSŁOBY NABYCIE DWÓCH POJEDYNCZYCH BILETÓW NA MECZ. PONADTO OSOBA, KTÓRA DOKONA TAKIEGO ZAKUPU, OTRZYMA SZEREG PRZYWILEJÓW. MOWA TUTAJ O ZNIŻKACH DOTYCZĄCYCH TEJ RUNDY I ZAKUPÓW W PUNKTACH WISŁA PŁOCK FANSHOP, A TAKŻE MOŻLIWOŚCI WCHODZENIA NA MECZ SPECJALNYM WEJŚCIEM, CZY AUTOMATYCZNEGO ZAŁOŻENIA KONTA W PROGRAMIE NAFCIARZE MEMBERS CLUB KIBIC, KTÓRY ZDECYDUJE SIĘ NA ZAKUP KARNETU, OTRZYMA GO W FORMIE KARTY, KTÓRA BEZ PROBLEMU ZMIĘSI SIĘ DO KAŻDEGO PORTFELA. EWENTUALNIE MOŻE SKIEROWAĆ GO BEZPOŚREDNIO NA SWÓJ TELEFON. CO WIĘCEJ, W RAZIE NIEOBECNOŚCI, MOŻLIWE JEST PRZEKAZANIE SWOJEGO MIEJSCA NA MECZ OSOBIE TRZECIEJ.